

شناسایی یک ترکیب موثر ضد پیری!

مطالعه جدید پژوهشگران نشان می‌دهد که "فisetin" (fisetin) با جداسازی سلول‌های آسیب دیده در حال پیر شدن به عنوان یک عامل موثر در بهبود سلامت و افزایش طول عمر شناخته می‌شود.

مطالعه جدید پژوهشگران نشان می‌دهد که "فisetin" (fisetin) با جداسازی سلول‌های آسیب دیده در حال پیر شدن به عنوان یک عامل موثر در بهبود سلامت و افزایش طول عمر شناخته می‌شود.

به گزارش ایسنا وبه نقل از گیزمگ، مطالعه جدید پژوهشگران "دانشگاه مینه سوتا" (University of Minnesota) ایالات متحده آمریکا نشان می‌دهد که "فisetin" (زردینه طبیعی موجود در بسیاری از میوه‌ها و سبزیجات) با جداسازی سلول‌های آسیب دیده در حال پیر شدن می‌تواند به عنوان یک عامل موثر در بهبود سلامت و افزایش طول عمر عمل کند.

هنگامیکه سلول‌های بدن ما توانایی تقسیم و تکثیر را از دست می‌دهند، به طور کلی از بین رفته و توسط سیستم ایمنی بدن ما جدا می‌شوند. بسیاری از پژوهشگران فرض می‌کنند که "سلول‌های پیری" (senescent cells) را می‌توان توسط یک روش بازسازی کرد.

در حال حاضر کارهای زیادی برای توسعه "داروهای سنولیتیک یا داروهای ضد پیری" (senolytic drugs) انجام شده است. در اوایل سال جاری مطالعه یک تیم از پژوهشگران دانشگاه مینه سوتا نشان داد که ترکیبی از دو داروی موجود به طور موثری باعث کاهش تعداد سلول‌های پیری در موش‌ها شده و طول عمر آنها را نیز افزایش داده است.

در حال حاضر نیز همان پژوهشگران یک مقاله جدید را در ادامه و تکمیل پژوهش پیشین خود منتشر کرده‌اند.

در این مطالعه، پژوهشگران ۱۰ ترکیب مختلف "زردینه" (flavonoid) را آزمایش کرده و دریافتند فisetin به عنوان موثرترین عامل ضدپیری در آزمایشات موشها و بافت انسان عمل می‌کند.

زردینه یا زیست‌زردینه دسته‌ای از فراورده‌های گیاهی هستند که رنگیزه‌های زرد را پدید می‌آورند. نامگذاری آنها از روی رنگ زرد آنها در طبیعت است. به زردینه‌ها، در گذشته ویتامین پ (Vitamin P) هم گفته می‌شد.

زردینه‌ها مهمترین رنگیزه (رنگدانه) در فراوری رنگ زرد، سرخ یا آبی در گلبرگ گیاهان، که جانوران گرده‌افشان را به خود می‌کشند، می‌باشند. در گیاهان تکامل‌یافته‌تر، زردینه‌ها پرتوهای فرابنفش را پالایش می‌کنند.

یکی از نوآوری‌های کلیدی در این تحقیق جدید مورد استفاده قرار گرفت، فناوری "mass cytometry" است که به طور مستقیم ترکیبات هر سلول را به طور جداگانه مورد بررسی قرار می‌دهد. این فناوری برای نخستین بار در این پژوهش مورد استفاده قرار گرفت و دانشمندان را قادر ساخت تا از نزدیک مشاهده کنند که آیا یک درمان آزمایش شده به طور موثر سلول‌های خاص پیری را مورد هدف قرار می‌دهد یا خیر.

"پال رابینز" (Paul Robbins) یکی از پژوهشگران این مطالعه گفت: این پژوهش علاوه بر نشان دادن اینکه این داروها چگونه عمل می‌کنند، همچنین تاثیر هر دارو بر سلول‌های آسیب دیده را نیز نشان داد.

این مطالعه در مجله "EBioMedicine" منتشر شد.